

πολεμοῦμεν διὰ νὰ ἐλευθερώσωμεν τὴν πατρίδα μας », ἀποκρινόμενοι οὕτω « καὶ τί εἶμεθα ἡμεῖς; δὲν εἶμεθα Ἕλληνες; δὲν ἐγεννήθημεν εἰς τοῦτον τὸν τόπον; δὲν ἀνετράφημεν, δὲν ἐμεγαλώσαμεν μαζὺ σας εἰς τούτην τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἐσεῖς τώρα κάμνετε ἐδικὴν σας; » καὶ ἄλλα παρόμοια « Μὰ εἶστε Τοῦρκοι, εἶστε Μωαμετάνοι, » λέγει ἕνας τῶν ἡμετέρων, « καὶ διὰ τί, ἀποκρίνονται, δὲν γίνεσθε καὶ σεῖς, διὰ νὰ εἶμεθα ὅλοι ἐλεύθεροι; »

Ἀλλὰ πρὶν δώσω τὸ τέλος τῆς παρουσίας μου ὑποθέσεως, πρέπει νὰ εἶπω τινὰ συμπεσόντα ἐν τῷ μεταξύ ὡς ἄξια μνήμης καὶ ἀναπόσπαστα ἀπὸ τὴν διήγησιν τοῦ παρόντος μου ἐγχειρήματος.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ε΄.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἰαννουαρίου 1822 ἔρχεται εἰς Ἀθήνας ὁ Ἄρ. Πάγος, συνιστάμενος ἀπὸ μέλη τὸν πρῶην Ταλ. Νεόφυτον Μεταξᾶν, Ἄνθιμον Γαζῆν, Κωνσταντῖνον Σακελλίονα, Ἀρόσον Μανσῶλαν, Γεώργιον Αἰνιάνα, Κωνσταντῖνον Τασίκαν καὶ τὸν Γραμματέα Ἀδάμ Δούκαν. Οὗτος δὲ ὁ Ἄρεος Πάγος ἦτον ἀρχὴ τις τῆς Ἑλλάδος δευτέρα τῇ τάξει ἐκείνης τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως λεγομένης, συγκακροτημένος περὶ τὰ τέλη τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐπαναστάσεως ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Θεοδώρου Νέγρη προεδρεύοντος τῆς ἐν Σαλώναις Συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, ἐκτὸς Ἀθηναίων καὶ Θηβαίων· καὶ εἶτα ἀναγνωρισμένος ἀπὸ τὴν ὑπερτάτην Ἐθνικὴν Βουλὴν.

Ἡ Ἄρχὴ αὕτη πρὶν ἀναχωρήσῃ ἀπ' Ἀθηνῶν, δίδει νέον ὄργανισμὸν εἰς τοὺς πολίτας Ἀθηναίους ἀρχῶν πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

